

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδοόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἱετροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Μητροπολίτου, Σ. Βουτυρά, Γ. Μουχάκη, Γ. Ν. Χατζιδάκι καὶ Γ. Μ. Δαμβόρη διευθυντῶν.

Η ΥΨΗΛΗ ΣΚΟΠΙΑ

Ἡ ἐπὶ τὰς ὑψηλότερας σκοπίας τοῦ ἔθνους ἄνοδος καθιστᾷ μὲν τοὺς ἀνεληθόντας περιβλέπτους καὶ περιβάλλει τὰ πρόσωπα αὐτῶν δι' αἰγλῆς καὶ τιμῶν, ἀλλὰ καὶ συγκεντροῖ ἐπ' αὐτοὺς καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις, ὧν τὸ βάρος μόνον οἱ ἐπαξίως ὑφύμμενοι εἶναι ἱκανοὶ καὶ νὰ συναισθανθῶσι καὶ νὰ βαστάσωσι. Διὰ τοῦτο πολλὰ-κις εἶδομεν καὶ ἐν τῇ καθόλου καὶ ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ τοὺς εἰς τυχαῖα περιστατικά ἢ ὑφαρπαγὰς εὐνοϊῶν ὀφείλοντας τὴν ἄνοδον αὐτῶν ἐπὶ τὰς ὑψηλὰς σκοπίας, ἢ τούτων ἐκμηδενίζοντας τὸ κύρος, ἢ ἑαυτοὺς καταπίπτοντας ἀδόξως καὶ συμπαρασύροντας ἔστιν ὅτε καὶ τὸ γόητρον τῆς ἐξουσίας, ἥς τὴν ἀσκήσιν τόσοι εὐκόλῳ ἐνόμισαν καὶ τόσοι ἀταλαιπώρως ἐξετέλουν.

Μία τῶν ὑψηλοτέρων καὶ ἐπικαιροτέρων σκοπιῶν, διὰ τὰ μεγάλα συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Γένους, εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ ἔδρα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διότι ἀπὸ ταύτης οὐ μόνον ἐλευθέρως καὶ ἀκαταδιώκτως ἐποπτεύεται καὶ στεγάζεται τὸ φυτώριον τῶν μεγάλων ἐθνικῶν παρασκευῶν καὶ ἐλπίδων, ἀλλὰ καὶ θεὸν νὰ ἰθύνῃται εὐρεῖα καὶ ἰσχυρὰ ἐκκλησιαστικῇ στρατεύσει, ἐπίκουρος τῶν ἐν διαρκεί διωγμῶ ἀδελφῶν, προφυλακὴ τῶν ἐθνικῶν στρατειῶν, ἀπανταχοῦ ἐνισχύουσα τοὺς ἀγῶνας καὶ συμπληροῦσα τὸ ἔργον τῆς ταχθείσης ἀνωθεν τῷ Γένει ἀποστολῆς.

Ἀσμένως ἄρα θ' ἀκουσθῇ παρ' ὅλῳ τῷ Ἑλληνισμῷ ἡ ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν ταύτην σκοπιάν καὶ ἐπίκαιρον ἔδραν ἄνοδος ἱεράρχου, οὗ ἡ ἱκανότης ἐδοκιμάσθη, οὐ μόνον ἐν τῷ ὑφ' οὗ τὸν σταυρὸν εἰς προσκύνῃσιν εὐσεβοῦς ποιμνίου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐμβαθύνειν εἰς τὰς ἀληθεῖς αὐτοῦ ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ προνοεῖν περὶ ἀπωτέρου μέλλοντος, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐγείρειν ἀπειλητικῶς τὸ φραγγέλιον κατὰ τῶν ὀρεγομένων τὰς ψυχὰς λύκων.

Ὁ ἐπ' ἀγαθῇ ἐκλογῇ πάνδημος ἔπαινος συγκεφαλαιῶσι πάνδημους ἐπίσης ἐλπίδας. Αἱ εὐλόγοι ἐπιδοκιμασίαι εὐλόγους ὑποδηλοῦσιν ἀξιώσεις. Εἴθε τὸ μέλλον νὰ διακαίωσιν τοὺς εὐφημοῦντας καὶ θεωροῦντας ἄξιον τῆς τοσοῦτον ὑψηλῆς ἀποστολῆς τὸν νέον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Θεόκλητον καὶ εἴθε ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ἀληθῶς βαρυτάτων αὐτοῦ καθηκόντων, ἅτινα ἀπαιτοῦσι καὶ νοὸς δύναμιν καὶ χαρακτήρος εὐστάθειαν καὶ χειρὸς στιβαρὰς οἰακοτροφίσεις, εἴθε ν' ἀναδείκνυται ἐκάστοτε πρεπόντως καταρτίζων τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ, ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἀκατάρτιστον, ἄμπελον καὶ θριαμβεύων κατὰ τῶν πολλῶν ἀτυχῶς ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν πειρασμῶν, ὅπως ἐκάστοτε ἐπίσης προσεπιλέγομεν περὶ αὐτοῦ πάντες: Τοιοῦτος ἔπρεπεν ἡμῖν ἀρχιερεὺς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνάτη.

(Λουκ. ιβ'. 16—24)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουτοῦ εὐφρόνησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συναξῶ τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ¹ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά του καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἔρῳ² τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τί νίσεις³; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν⁴. Ταῦτα λέγων ἐφώνη· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Σημειώσεις

1) Καθελῶ=θά κρημνίσω. 2) ἔρῳ=θά εἴπω. 3) Τί νίσεις=τίνας θὰ εἶναι, εἰς ποῖον θὰ μείνουν. 4) Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν, ὅ,τι συνέβη εἰς τὸν ἄφροντα πλούσιον, τοῦτο συμβαίνει εἰς πάντα, ὅστις εἶναι παραδεδομένος εἰς τὰ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ παραμελεῖ τὰ πνευματικά, ὅστις εἶναι πλούσιος ὑλικῶς, ἀλλὰ πτωχὸς ἡθικῶς.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΠΛΕΟΝΕΕΙΑ

Ἀφορμὴν εἰς τὴν προκειμένην παραβολὴν ἔλαβεν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐκ τινος ἀνθρώπου ἐκ τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος παρουσιάσθη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν ἀδελφόν του νὰ μοιράσῃ μετ' αὐτοῦ τὴν κληρονομίαν. Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν δὲν ἀνεμὶγνύετο εἰς πράγματα ξένα πρὸς τὴν ἀποστολήν του, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀπεδέχθη τὴν παράκλησιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Ἐπειδὴ ὅμως παρετήρησεν ὅτι οἱ δύο ἐκεῖνοι ἀδελφοὶ εἵριζον μετὰ τῶν ἐνέκα πλεονεξίας, ἤθελε νὰ προφυλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πάθους τούτου καὶ εἶπε· Προφυλάττεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας, διότι ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐκκαταταί ἐκ τῶν περισσῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ πρὸς τοῦτο εἶπε τὴν προκειμένην παραβολήν.

Ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ παρίσταται πλούσιός τις, ὁ ὁποῖος ὅσῳ πλουσιώτερος γίνεται, τόσο αἱ φροντίδες αὐτοῦ καὶ ἀνησυχίαι αὐξάνουσι, καὶ ὡς ὁ δυστυχέστερος τῶν ἀνθρώπων ἀναφωνεῖ, τί νὰ κάμω; ὅτι ἐστὶν ἐστερεῖται τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, ἀλλὰ διότι δὲν ἔχει τόπον ἀρκετὸν νὰ συναξῇ τοὺς καρπούς του καὶ τὰ ἀγαθὰ του. Εἶναι δυστυχὴς ἐν τῷ μέσῳ τῆς εὐφροσύνης καὶ τοῦ πλούτου, καὶ τοῦτο διότι λατρεύει τὸν πλοῦτον λησμονεὶ ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι στεροῦνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, καὶ ἀντὶ νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς, σκέπτεται νὰ εὐδύνῃ τὰς ἀποθήκας του καὶ νὰ ἐναποταμιεύῃ ἐκεῖ τὰ ἀγαθὰ του, ἵνα δύναιται ἐπὶ ἔτη πολλὰ νὰ τρώῃ, νὰ πίνει καὶ νὰ εὐφραίνεται. Ἦτο ἄφρων· διότι δὲν ἀνελογίζετο ὅτι εἰς πάσαν στιγμὴν ἡδύνατο νὰ ἔλθῃ τὸ τέλος τοῦ βίου· καὶ ἦλθε τῷ

όντι αἰφνυδίως, καὶ εἰς τίποτε δὲν ὠφέλησαν αὐτὸν τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, τὰ ὅποια μετὰ τόσων κόπων καὶ στερήσεων καὶ φροντίδων ἐθησαύρισε. Κατέστη δυστυχὴς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μετὰ θάνατον, διότι ὅλην του τὴν προσοχὴν εἶχεν ἐστραμμένην εἰς τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, δὲν ἔπραξε δὲ ἔργα καλὰ, τὰ ὅποια μόνον παρακολουθοῦν τὸν ἄνθρωπον καὶ πέραν τοῦ τάφου. «Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτὸν, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν». Τὴν πλεονεξίαν λοιπὸν καταδικάζει ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ τὴν πλεονεξίαν θὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα συντόμως.

Εἰδωλολατρεῖαν καλεῖ τὴν πλεονεξίαν τὸ Εὐαγγέλιον. Καὶ δικαίως· διότι ὁ πλεονέκτης λατρεύει μόνον τὸ χρῆμα, δὲν δύναται ἄρα νὰ λατρεύῃ τὸν Θεόν. Τὸ χρῆμα εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ πλεονέκτου· αὐτὸ λατρεύει, εἰς αὐτὸ ἐλπίζει, αὐτὸ ὑπὲρ πάντων ἄλλων ἀγαπᾷ. Θὰ ἴσκει τοῦτο καὶ μόνον νὰ καταδείξῃ πόσον ἀσύνετος εἶναι ὁ πλεονέκτης, ὅστις ἀναθέτει ὅλας του τὰς ἐλπίδας εἰς τὸν πλοῦτον, καὶ καταπνίγει οὕτω ἐν τῇ καρδίᾳ του τὴν πίστιν εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, ἥτις εἶναι τόσον πολυτίμος εἰς πᾶσαν τοῦ βίου μας περίστασιν, καὶ εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὴν λύπην, καὶ μάλιστα εἰς τὰς συμφοράς. Εἶναι τῷ ὄντι δυστυχὴς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἐν τῷ μέσῳ τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν θλίψεων τοῦ βίου δὲν περιμένει ἐνίσχυσιν καὶ παρηγορίαν ἄνωθεν. Φθάνει κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν ἀπελπισίαν καὶ οὐχὶ σπανίως λησμονεῖ καὶ γονεῖς καὶ τέκνα καὶ συζυγον καὶ οἰκείους καὶ φίλους καὶ πατρίδα καὶ δίδει οἰκτρὸν τέλος εἰς ἑαυτόν. Πόσον ἄρα ἀδικεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ πλεονέκτης, ὅστις λατρεύων τὸν πλοῦτον καταπνίγει ἐν τῇ καρδίᾳ του τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐλπίδα εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν.

Ἡ πλεονεξία ὁδηγεῖ εἰς πᾶν εἶδος ἀδικίας. Ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ πλεονέκτου τόσον ἀκατάσχετος εἶνε ὁ πόθος πρὸς τὸν πλοῦτον, ὥστε δὲν ὑποχωρεῖ ἐνώπιον οὐδενὸς μέσου, ὅσον ἀνέρον καὶ ἀδικον ἂν ὑποτεθῇ· ἀρκεῖ νὰ ἐπαναπαύσῃ τὸν πόθον του, ἀρκεῖ ν' αὐξήσῃ τὸν πλοῦτόν του. Ὁ πλεονέκτης δὲν φοβεῖται τὸν Θεόν, δὲν σέβεται τὸν ἥθικόν νόμον, δὲν ἀκούει τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του. Θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ διαπράξῃ τὰ μέγιστα ἐγκλήματα, ἂν δὲν ἐφοβείτο τὴν τιμωρίαν τοῦ πολιτικοῦ νόμου. Ἐν τῷ ἀκατάσχετῳ πόθῳ του πρὸς τὸν πλοῦτον ὁ πλεονέκτης δύναται ν' ἀδικήσῃ καὶ γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς καὶ οἰκείους καὶ φίλους, δύναται νὰ καταθλίψῃ ὁρφανὰ καὶ χήρας, νὰ καταστρέψῃ οἶκον ὁλοκληρῶς, νὰ ἐξασκήσῃ αἰσχρὰν τοκογλυφίαν, νὰ προδῇ εἰς πτωχεύσεις, δολίαν, νὰ ψευδορκήσῃ καὶ ἐπιτορκήσῃ, νὰ κερδοσκοπήσῃ πρὸς βλάβην καὶ καταστροφὴν πολλὰκις ὁλοκληροῦ κοινωνίας καὶ ἔθνους. Πόσοι τῷ ὄντι πλεονέκται καὶ κερδοσκοποὶ μεταβάλλονται εἰς ἀληθεῖς μάστιγας τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν λαῶν. Ποσάκις δέ, ἐνῶ σήπεται εἰς τὰς φυλακάς ἀπλοῦς πολίτης, διότι πιεζόμενος ὑπὸ μυρίων ἀναγκῶν, ἔπραξεν ἀδικημά τι, ἀληθεῖς ληστὰς τῆς περιουσίας καὶ κοινωνιῶν καὶ λαῶν ἄρχουσι καὶ κυβερνοῦσι τὰ ἔθνη, κατέχουσιν ἀξιώματα ὑψηλὰ καὶ θέσεις κοινωνικὰς περιβλέπτους καὶ ζῶσιν ἐν μέσῳ μεγάρων πολυτελῶν καὶ ἐξωτερικῆς μεγαλοπρεπείας, τιμώμενοι καὶ δοξαζόμενοι! Δὲν ὑπάρχει ἴσως βλάβη ἡ ἀδικία, ἥτις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως δὲν πηγαίνει ἐκ τῆς πλεονεξίας. Τόσον ὀλέθριον κακὸν εἶνε ἡ πλεονεξία! Εἰς τόσα ἀδικήματα, τί λέγῃ; εἰς τόσα ἀληθῆ ἐγκλήματα ὁδηγεῖ ἡ πλεονεξία.

Ἡ πλεονεξία καταπνίγει πᾶν εὐγενὲς αἶσθημα. Ἐν γῇ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δὲν φέεται γλῶσσι καὶ ἄνθος· καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ πλεονέκτου δὲν ἐπανθῇ χλόη εὐγενοῦς αἰσθηματος, δὲν βλαστάνει ἄνθος ἀρετῆς· διότι μετεβλήθη ἡ καρδία τοῦ πλεονέκτου εἰς γῆν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, διότι ἀπελιθώθη ὑπὸ τῆς λατρείας τοῦ πλούτου. Τὸ εὐχα-

γάλιον λέγει· «ὅπου ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.» Ὁ πολυτιμότερος θησαυρὸς τοῦ πλεονέκτου εἶναι τὸ χρῆμα, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ, προσηλωμένη εἰς τὸ χρῆμα, ἀποβαίνει ὡς αὐτὸ ψυχρὰ καὶ ἀναισθητος. Ἄν ὁ πλεονέκτης εἶναι ἔτοιμος νὰ διαπράξῃ πᾶν εἶδος ἀδικίας, ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὸ πάθος του, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ πράξῃ καλόν τι οἰονδήποτε ὑπὲρ τῶν ἄλλων; Μόνον ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ ἐνθουσιᾷ ὁ πλεονέκτης. Συγγένεια καὶ φιλία εἶναι διὰ τὸν πλεονέκτην λέξεις ἄνευ σημασίας· ἀγάπη πρὸς τὴν πίστιν καὶ τὴν πατρίδα εἶναι αἰσθημα ἄγνωστον εἰς τὸν πλεονέκτην· ἔρως πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας εἶναι τι ἀκατανόητον εἰς τὸν πλεονέκτην. Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δαπανᾷ ὑπὲρ εὐγενοῦς τινος σκοποῦ. Ἡ μεγαλητέρα δυστυχία τοῦ πλοῦτον δὲν συγκινεῖ τὴν καρδίαν αὐτοῦ· αὐτοὺς τοὺς γονεῖς του δύναται νὰ παραμελήσῃ ἐν τῇ δυστυχίᾳ τῶν, αὐτὰ τὰ τέκνα του δύναται νὰ ἴδῃ καταστρεφόμενα, αὐτὴν τὴν πατρίδα του δύναται ν' ἀφήσῃ νὰ ὑποδουλωθῇ, νὰ ἐπιμασθῇ, νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐρεῖπια, ἵνα μὴ ὑποβληθῇ εἰς ἐλαχίστην ὑλικὴν θυσίαν, ἵνα μὴ ἐγγίχῃ τὸ βαλάντιον αὐτοῦ. Ἡ δόξα τοῦ πλούτου κατεξήρανε τὴν καρδίαν τοῦ πλεονέκτου, καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἀδιάφορον πρὸς πᾶν ὑψηλότερον καὶ εὐγενέστερον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ κοσμήσῃ τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν. Πόσοι εὐγενεῖς καὶ κοινωνοφελῆστοι σκοποὶ ματαιοῦνται ἕνεκα τῆς πλεονεξίας· πόσοι καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν ἔχουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἀφιλοκεδέστατα ὑπὲρ ὑψηλῆς καὶ ἐθνικῆς τινοῦς ιδέας, καὶ ὅμως κατηφῆς καὶ περίλυποι ἀναγκάζονται νὰ σταυρώσωσι τὰς χεῖρας, καὶ διατί; διότι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἐν τῇ πλεονεξίᾳ τῶν δὲν ἔρχονται ἄρωγί διὰ τοῦ χρηματός αὐτῶν εἰς τοιούτους εὐγενεῖς σκοποὺς, οὐδὲ δαπανῶσιν ἐλάχιστον ἐξ ὧν ἔχουσιν, ἵνα ὑποστηρίξωσιν ἰδέας τόσον κοινωνοφελῆς, καὶ οὕτω ἀναδειχθῶσι μὲν εὐεργεταὶ τοῦ ἔθνους αὐτῶν, καταστήσωσι δὲ τὸ ὄνομά των ἀθάνατον.

Ἀλλὰ καὶ δυστυχῇ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἡ πλεονεξία. Ὁ πλεονέκτης εἶναι δυστυχὴς· διότι διαρκῶς ταράσσεται καὶ ἀνησυχεῖ· διαρκῶς πληροῦσι τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ φόβοι καὶ φροντίδες. Νύκτα καὶ ἡμέραν ἀγωνιᾷ ὁ πλεονέκτης. Εἰς πόσους κόπους καὶ κινδύνους ὑποβάλλεται συνήθως ὁ πλεονέκτης, ἵνα αὐξήσῃ τὴν περιουσίαν του! Πόσας λύπας καὶ πικρίας δοκιμάζει, ὅταν τὰ σχέδιά του ἀποτύχῃσι! Πόσον φοβεῖται καὶ τρέμει, μὴ τυχόν ἐλαττωθῇ ἡ περιουσία του! Ἄν ἐπέλθῃ ποτὲ ζημία τις εἰς τὸν πλεονέκτην, τίς δύναται νὰ εἶναι δυστυχέστερος αὐτοῦ; Εἶναι πλήρης ὑπονοιῶν καὶ ἀνησυχιῶν ὁ πλεονέκτης. Αὐτοὺς τοὺς οἰκείους αὐτοῦ, πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν θεωρεῖ ὑπόπτους, τὸ δὲ φάσμα τῆς δυνατῆς ἀπωλείας τοῦ πλούτου αὐτοῦ πληροῖ διαρκoὺς φόβους τὴν καρδίαν του, καὶ ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου, ὅστις μέλλει νὰ χωρίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου τῆς λατρείας του, καταδρασκεῖ ὅσον οὐδένα ἄλλον τὸν πλεονέκτην. Ἀλλὰ μὴ τοῦλάχιστον χρησιμοποιεῖ τὸν πλοῦτον ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ πλεονέκτης; Μὴ δὲν στερεῖ ἑαυτὸν πάσας τὰς ἀθῶας ἀπολαύσεις καὶ τέρψεις τοῦ βίου; Μὴ δὲν στερεῖ ἑαυτὸν πολλὰκις καὶ αὐτὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα; Ἰδετε τὸν πλεονέκτην τῆς προκειμένης παραβολῆς. Εἶναι πλούσιος, καὶ ὅμως δὲν ἀπολαμβάνει τοῦ πλούτου αὐτοῦ. Περιμένει νὰ γείνῃ πλουσιώτερος, νὰ εὐρύνῃ τὰς ἀποθήκας του, νὰ θησαυρίσῃ ἐκεῖ τὰ ἀγαθὰ του, καὶ τότε νὰ εἴπῃ εἰς ἑαυτόν· «Ψυχῇ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου».

Τοιαύτη ἐν συντόμῳ εἶναι ἡ εἰκὼν τοῦ πλεονέκτου. Καὶ ἡ πλεονεξία ἐπεκτείνεται δυστυχῶς ὁλονὲν καὶ ἐπικρατεῖ εἰς πάσας τῆς κοινωνίας τὰς τάξεις· ἡ λατρεία τοῦ πλούτου κυριεύει τῶν πλείστων τὰς καρδίας. Ἀρετὴ καὶ παιδεία ἀληθὴς τῆς ψυχῆς εὐγένεια, ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν κοινωνίαν,

περίβλεπτα οἰκογενειακὰ ὀνόματα συνδεθέντα ἀναποσπάτως μετὰ τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους, χαρακτηριστὲς ἀνεξάρτητοι καὶ ἀκέραιοι, ταῦτα πάντα ὠχρίωσι καὶ ἐπισκιάζονται ἐνώπιον τῆς λάμψεως τοῦ πλούτου. Εἰς τὸ χρῆμα θυσιάζουσι συνήθως οἱ πολλοὶ καὶ οἰκογενειακὴν εἰρήνην, καὶ συνειδήσιν, καὶ δίκαιον, καὶ ἀλήθειαν, καὶ ἀξιοπρέπειαν, καὶ αὐτὴν δυστυχῶς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν. Ἡ πλεονεξία κινδυνεύει νὰ μαρᾶνῃ τελείως τὴν ζωσαν εἰς Θεὸν πίστιν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, τὸν ἔρωτα πρὸς πᾶν ὑψηλὸν καὶ γενναῖον. Εἴθε τὸ οἰκτρὸν τέλος τοῦ πλεονέκτου τῆς προκειμένης παραβολῆς νὰ ἐξεγείρῃ εἰς τὰς καρδίας πάντων τὴν τάσιν πρὸς ἀγαθὰ ἀνώτερα καὶ πνευματικώτερα, διὰ τῶν ὁποίων καὶ ἄτομα καὶ λαοὶ προάγονται καὶ μεγαλουργοῦσιν.

ΑΣ ΕΙΜΕΘΑ ΑΛΗΘΕΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

Μεγάλην κατάπληξιν καὶ λύπην ἐνεποίησεν εἰς ὅλον τὸ ἔθνος ἡμῶν τὸ ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου λεχθέν, ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν εἶναι Ἕλληνες, ὥστε δηλ. νὰ διαπράττουν κακουργήματα· δι' αὐτὸ δὲ καὶ μεγίστη ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ πάντων ἡμῶν, ὅτε ἔπειτα ἀπεδείχθη ὅτι Γερμανὸς καὶ οὐχὶ Ἕλλην εἶχε κακουργήσει. Καὶ τὸ συναίσθημα τῆς ἀθωότητος ἡμῶν ὡς ἔθνους, διότι ὡς ἔθνος κατηγορήθημεν, ἐξεδηλώθη σαφῶς καὶ ἱκανῶς καὶ εἰς τὸν τύπον καὶ εἰς τὰ πρόσωπα πάντων ἡσαν ἡμέραι ἐθνικῆς ὑπερηφανίας καὶ ἱερᾶς συγκινήσεως.

Τώρα εἰπιθυμῶ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ ἐξετάσω μετὰ τῶν ἀγνωστῶν μου ἐν ἡσυχίᾳ, πόθεν ἄρ' αἰ ἐρμώμενος εἶπε τὴν βλασφημίαν ταύτην ὁ ξένος ἐκεῖνος; ἔδοξε ποτὲ τις ἐξ ἡμῶν ἀφορμὴν εἰς τοιαύτας κατηγορίας; Καὶ ἂν ἔδωκε, δὲν ὀφείλει τάχιστα νὰ σπεύσῃ νὰ μεταβάλῃ τὸν τρόπον καὶ νὰ μὴ γίνηται αἰτία, ὥστε νὰ δυσφημηθῇ τὸ ἔθνος ἡμῶν;

Ἡμεῖς συνήθως διακρίνομεν τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰ ἄτομα, τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν, καὶ νομίζομεν ὅτι, ἂν τὸ ἔθνος ὁλοκληρὸν, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν δὲν κάμῃ πρὸς τοὺς ξένους τίποτε ἀπληροῦμένον ὑπὸ τῆς ἡθικῆς, τὰ πάντα ἔχουν καλῶς καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ψέγῃ ἡμᾶς· ἡ διαγωγὴ δὲ ἐκαστοῦ ἡμῶν πρὸς τοὺς ἀλλογενεῖς καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἡμπορεῖ νὰ εἶναι οἰαδήποτε, τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν δια τῶν ἄλλων σημασίαν. Ἀλλ' ἂν μὴ σφάλλωμαι, τοῦτο εἶναι πλάνη καὶ πλάνη μεγάλη. Διότι πρῶτον τὸ ἔθνος δὲν ἀπαρτίζεται ἐξ ἄλλου τινὸς ἢ ἐκ τῶν ἀτόμων, καὶ ἐπομένως καὶ αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι αὐτοῦ οὐχὶ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῶν ἀρετῶν καὶ κακιῶν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν αὐτό. Ἐπειτα ἕνεκα τῆς τεραστίας ἀναπτύξεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, τῆς καταπληκτικῆς διαδόσεως τοῦ τύπου καὶ τῆς μεγάλης γλωσσομαθείας τῶν νεωτέρων χρόνων, τὰ ἔθνη ἔρχονται καθ' ἑκάστην εἰς ἀδιάλειπτον ἐπικοινωνίαν καὶ ἐπομένως εἰς ἐπίγνωσιν τῶν ἀρετῶν καὶ κακιῶν ἐκαστοῦ. Οἱ χρόνοι καθ' οὓς ἕκαστος λαὸς ἐξ ἡ ἀπομονωμένος, παρήλθον ἀνεπιστρεπτεῖ· οὐδ' αὐτοὶ οἱ Κόφροι καὶ οἱ Ἀχαιοὶ εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἡ δὲ γνώμη τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς συγῆς ἐπικοινωνίας σχηματίζει περὶ ἐκαστοῦ λαοῦ ὁ κόσμος, δὲν ἀποτελεῖται ἀληθῶς εἰπεῖν ἐκ τῶν ἐπισήμων πράξεων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τόπου αὐτοῦ, ἀλλὰ κυρίως ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τῶν πράξεων τῶν ἰδιωτῶν.

Λοιπὸν ὅταν καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἀναγινώσκωμεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες πρόξενον ἐπανειλημμένως (ὡς φαίνεται, ἐπὶ ματαίῳ) γράφουν καὶ ἐξορκίζουν τοὺς ἀποστέλλοντας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Ἑλληνικὰ προϊόντα, οἷον στα-

ρίδα, κονιάκ, οἶνους, ἔλαια, σῦκα, ἄλευρα κλπ. νὰ μὴ στέλλουν αὐτὰ νοθευμένα· ὅταν ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ ζῶντες ἐντὸς τῆς χώρας ἡμῶν καταντᾷ νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ εὐρίσκωμεν οὐδὲν ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ τόπου μας γνήσιον, μήτε γάλα, μήτε ἔλαιον, μήτε βούτυρον, μήτε οἶνον· ὅταν ἐπανειλημμένως ἀναγινώσκωμεν ὅτι χθὲς ἐξυγίσθησαν οἱ ἄρτοι τῶν ἀρτοποιῶν καὶ εὐρέθησαν τοσοῦτοι λιποβαρεῖς, ὅτι γενομένης ἐπιθεωρήσεως χθὲς τὰ δεῖνα καὶ δεῖνα ξενοδοχεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα ἀπεδείχθησαν ἀκάθαρτα, ὅτι ἔκαμνον χοῖσιν νοθευμένου βουτύρου, κακῶν κρεάτων κλπ. ὅταν ἀνεξαιρέτως καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἀναγινώσκωμεν ἐν ταῖς ἐφημερίσις φόνους (ὁ φόνος ἢ τὸ κακούργημα τῆς νυκτός), κλοπὰς, ἀρπαγὰς, ληστείας, ἐμπρησμούς, διαπληκτισμούς, λεμβούχων, ποιμένων, γεωργῶν κλπ. κλπ., τότε τίνα γνώμην θέλετε νὰ σχηματίζουν περὶ ἡμῶν ὡς ἐμπόρων, ὡς βιομηχανῶν, ὡς ἐπαγγελματιῶν, ὡς ἀνθρώπων καθόλου καὶ τέλος ὡς ἔθνους; Δὲν νοοῦμεν, ὡς φαίνεται, ὅταν πράττομεν ταῦτα τὰ ἄτοπα, ὅτι καὶ ξένοι πολλοὶ διαμένοντες ἐν Ἑλλάδι καὶ βλέπουν καὶ ἀποτροπιάζονται ταῦτα, καὶ αἱ ἐφημερίδες ἡμῶν διαδίδονται καὶ ἀναγινώσκονται πανταχοῦ ὑπὸ τῶν ξένων, καὶ ὅτι κατ' ἀνάγκην ἐκ τῶν πράξεων ἡμῶν τούτων σχηματίζει ὁ κόσμος τὴν περὶ ἡμῶν κρίσιν καὶ γνώμην του.

Δὲν αἰσθανόμεθα ὅτι, ὅταν ἐκεῖνοι μὲν καλοῦμενοι εἰς τὸν στρατὸν ἢ εἰς ἐπιστρατεῖαν καὶ πόλεμον, ἀφίουν πᾶσαν αὐτῶν ἐργασίαν καὶ σπεύδουν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, ἡμεῖς δὲ καλούμενοι εἰς τὸν στρατὸν ἢ εἰς ἐπιστρατεῖαν δὲν προσερχόμεθα ἐγκαίρως καὶ προθύμως, ἀλλὰ ἡ ἀποφεύγμεν παντελῶς νὰ καταταχθῶμεν, ἡ κατατασσόμεθα, καὶ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν λιποτακτῶμεν, δὲν αἰσθανόμεθα, λέγω, ὅτι ἔχουν δίκαιον νὰ μᾶς καταφρονοῦν καὶ νὰ μᾶς θεωροῦν κατωτέρους των; Τίνος γνήσιον Ἕλληνας ἡ καρδία δὲν αἰμώσκει, ὅταν ἀκόμη σήμερον πέντε ἔτη μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον καθ' ἑκάστην ἀναγινώσκῃ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δίκας καὶ καταδικὰς ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν ἀφιλοτιμίαν νὰ λιποτακτῇσιν κατὰ τὸν πόλεμον; ἢ ὅταν μανθάνῃ ὅτι εἰς δεκάδας χιλιάδας συμποσοῦνται ὅσοι τότε κληθέντες δὲν προσήλθον καὶ δὲν κατετάχθησαν εἰς τὸν στρατόν; Ὁ ἀρχαῖος ῥήτωρ Λυκούργος κατηγόρησε τὸν Λεωκράτην καὶ ἀπήγγελε νὰ θανατωθῇ, διότι ἐνῶ μετὰ τὴν ἐν Χαλκιδεὶ μάχην ὁ ἐχθρὸς ἦτο ἐν Βοιωτίᾳ καὶ πάντες ἐφοβούντο ὅτι θὰ ἐπὶ ῥάγῃ κατὰ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων, ὁ ἀνδρῶν ἐκεῖνος καὶ δεῖλος Ἀθηναῖος ἐφυγε κρύφα εἰς Ρόδον. Ὅσον ἀπορᾷ εἰς τὸν Λεωκράτην, ἔλεγεν ὁ φιλόπατρις ῥήτωρ, ἡ πόλις ἐκυριεύθη, τὰ ἱερὰ κατεκράτησαν, τὰ ὅσα τῶν πατέρων ἡμῶν ἀνεσκήφθησαν, οἱ πολῖται ἐσπάρησαν καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐπωλήθησαν ὡς δούλοι, διότι ὁ ἄθλιος οὗτος ἐδῶ οὐδὲν τούτων ἐλυπηθῇ ἢ ἡσχύνθη, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐγκατέλειπεν, ἵνα σώσῃ τὸ ἄθλιον σαρκήιον του. Καὶ ὅμως εἶναι πρόδηλον ὅτι, ἂν δὲν ἐπράξαν οἱ Τοῦρκοι ἐσχάτως εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτὰ ταῦτα ὅσα διατραγωδεῖ ὁ γρηστός Ἀθηναῖος, βεβαίως δὲν τοὺς ἡμπούσαν οἱ ἄθλιοι οὗτοι, οἱ ὅποιοι προσεχῶς θ' ἀρχίσουν νὰ δικάζωνται καὶ καταδικάζονται ἐν τῷ στρατοδικεῖῳ καὶ τῶν ὁποίων αἱ καταδικαὶ ἐπὶ δεκαετίαν ἴσα· θὰ γεμίζουν τὰς ἐτάλας τῆς Βοημερίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ δεικνύουν εἰς πάντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, πόσον μέγας ὑπῆρξεν ὁ ἀναισθητισμὸς τῶν ἀφιλοτιμῶν καὶ ἀθλίων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι χάριν τοῦ εὐτελοῦς σαρκήιου των ἐγκατέλιπον τὴν (ἡλυτὴν) μας Ἑλλάδα, ἵνα προήπατηθῇ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀπὸ οἱ πατέρες αὐτῶν δι' ἡρώϊσμον πρωτοφανοῦς ἐν τῷ κ...

λεωθέρωσαν αὐτήν. Λοιπὸν ἂν αἰσθανόμεθα πραγματικὴν λύπην διὰ τὰς προσβολὰς τῶν ξένων, καὶ θέλωμεν τῷ ὄντι νὰ παύσωμεν οὗτοι νὰ ἐκφράζονται ἀσεβῶς καὶ καταφρονητικῶς περὶ

τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ὃς θελήσωμεν νὰ εἰμεθα ἀληθεῖς Ἕλληνες· τοῦτο ἔπραξαν ἤδη πρὸ πολλοῦ οἱ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ἄξιοι ἀληθῶς ναυτικοί μας· ἐρχόμενοι δηλ. καθ' ἑκάστην εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς τοὺς ἀλλογενεῖς παρετήρησαν πόσον ἔδραπτεν αὐτοὺς ἡ κακὴ φήμη, τὴν ὁποῖαν δικαίως ἡ ἀδίκως εἶχον πρότερον. Ἐντεῦθεν ἀπεφάσισαν καὶ κατώρθωσαν νὰ μεταβάλουν τρόπους, ὥστε σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ σημαία θεωρεῖται ἐγγύησις· περὶ ναυταπάτης δὲ κττ. ἐκ μέρους αὐτῶν οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γίνηται πλέον.

Λοιπὸν ὅ,τι ἔπραξαν οἱ ναυτικοί, ὃς κάμωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἔμποροι, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ βιομήχανοι, οἱ δημοσιογράφοι, οἱ λόγιοι, οἱ ξενοδόχοι, ἐν μιᾷ λέξει πάντες οἱ ἐν τῷ ἔσω-τερικῷ καὶ τῷ ἔξω-τερικῷ ὃς ἐνθυμηθῶμεν τὴν σοφὴν τῶν Γάλλων παροιμίαν, καθ' ἣν ἡ εὐγένεια ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις, καὶ ἐπομένως ὅτι, ἂν καυχώμεθα ὅτι εἰμεθα Ἕλληνες, ἔχομεν μεγάλας ὑποχρεώσεις πρὸς αὐτὸ τὸ ὄνομα, πρὸς αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ἡμῶν. Ἀς θελήσωμεν νὰ γίνωμεν ἀληθεῖς Ἕλληνες!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Τῇ 28 Ἰσταμένου μηνὸς Νοεμβρίου, ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα 5 μ. μ. καλοῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 29, οἱ κύριοι ἑταῖροι τῆς ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας εἰς τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς ἐν ὁδῷ Κρατίνου ἀριθ. 6.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἀλεξ. Θ. Ζαῦνης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἀρ. Βαυπάς

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ Κρήτες, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχῃσι τοῦ ἔργου τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις σκοπεῖ, «τὴν ἐπιδιώξιν παντὸς Ἰδιὸς συντελεστικὸν εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος Κρήτης» ὅπως ἀποστείλῃσι τὰς διευθύνσεις των.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κρητικῆς Ἀδελφότητος
Ὁδ. Κουμουνδούρου 13 Εἰς Ἀθήνας

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 8

ΛΕΞΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Πλήρες πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γαλλοελληνικὸν ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου 10.—
Λεξικὸν Ἑλληνογαλλικὸν ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου 10.—
Γαλλικὴ μέθοδος Otto-Κοντοπούλου..... 4.80
Κλείς τῆς Γαλλικῆς μεθόδου Otto-Κοντοπούλου 1.50
Ἑλληνογαλλικοὶ διάλογοι..... 2.—

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γερμανοελληνικὸν ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη 11.—
Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικὸν Ρ. Α. Ρουσοπούλου 12.—
Γερμανικὴ μέθοδος Otto-Σακελλαρίου..... 5.50
Κλείς τῆς Γερμαν. μεθόδου Otto-Σακελλαρίου 1.50
Ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι ὑπὸ Α. Μαναράκη 2.—

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου. 11.—
Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου. 11.—
Ἀγγλικὴ μέθοδος Mauron-Ψαρά. 5.50
Κλείς τῆς Ἀγγλ. μεθόδου Mauron-Ψαρά.. 1.50
Ἑλληνοαγγλικοὶ διάλογοι ὑπὸ Π. Ψαρά... 2.—
Μικρὰ Ἀγγλ. μέθοδος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρχαρίων
Ψαρά..... 2.—

ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ἰταλικὴ μέθοδος Sauer-Καντακίδου..... 5.50
Κλείς τῆς Ἰταλ. μεθόδου Sauer-Καντακίδου. 1.50
Ἑλληνοἰταλικοὶ διάλογοι ὑπὸ Γ. Σ. Χοιτῆ.. 2.—

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΑ ΑΝΘΗ

Βιβλίον 34ον

Ἐνε πρακτικὴ ἀνθοκομία, συντεταγμένη μετὰ πολλὴν σαφήνειαν καὶ πείραν ἀπὸ τῶν γηραιῶν καὶ σοφῶν βοτανικῶν Θ. Χελδράχ, τελευταῖον ἔργον του, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἴδῃ τυπούμενον, διότι ἀπέθανεν ἐν τῷ μεταξύ.

Τὸ βιβλίον ἐκ σελ. 112 περιέχει καὶ πολλὰς εἰκόνας ἐπεξηγούσας τὸ κείμενον. Πωλεῖται λεπτὰ 40 εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου (ὁδὸς Ἀκαδημίας 42) καὶ εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΚΟΝΔΥΛΟΓΡΑΦΟΙ

STYLOGRAPH & FOUNTAIN PENS

Ἐκομίσθη μεγάλη συλλογὴ Ἀμερικανικῶν κονδυλοφόρων, εἰς διαφόρους ποιότητας, διὰ τῶν ὁποίων ἁπαξ πληρουμένων γράφονται 2,000 λέξεις.

Οἱ τῆς συνήθους ποιότητος μετὰ πένναν τιμῶνται ἀπὸ 1 μέχρι 3 δραχμῶν ἑκαστος, συνιστῶνται δὲ ἰδιαίτερος εἰς τοὺς ἀποδαστάς, διότι ἀντικαθίσταται ἡ πέννα καὶ ὅτω καθίστανται διαρκεῖς.

Οἱ τῆς καλλιτέρας ποιότητος ἔχουσι πένναν χρυσὴν ἢ αἰχμὴν προστατευομένην ὑπὸ ἀδάμαντος, τιμῶνται δὲ ἀπὸ 20 μέχρι 50 δραχμῶν ἑκαστος.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ
Χαρτοπῶλαι, Ὁδὸς Ἑρμοῦ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1902

ΕΝ Τῇ ΜΕΤΑΛῃ Αἰθυσῇ τῶν Τελετῶν
ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΠΡΟΣΙΤΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ἀπὸ 9—12 καὶ 2—7 μ. μ.

ΕΙΣΟΔΟΣ ἈΝΤΙ ΔΡΑΧΜΗΣ

ἈΓΓΕΛΙΑΙ ΠΑΤΡΙΩΝ,

Δημοσιεύονται μόνον μετὰ ἔγκρισιν καὶ κατ' ἀποκοπὴν.